

Ánh Mọt Buồn Của Bé Đông Dậy Sóng (01)

Tác Giả: Trn Thu Nga

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 22:51

Chỉ c thuy n bé nh ch ch em chúng tôi cùng v i trên m i ng i khác t t r n c, tách kh i b n đ u trên m t nhánh sông, r sóng ti n đ n t i m t nhánh sông khác mà tôi không th bi t là đ u. Tôi ngoái c nhìn l i hình nh thân yêu bé nh g y còm đ n t i nghi p c a m l n cu i cùng, v n còn đang đ ng bù ngùi trong vóc dáng hòa l n v i làn s ng m bao ph ban mai đ y giá l nh, nhìn theo chỉ c thuy n bé nh ch chúng tôi gi a làn khói s ng trong bu i bình minh hôm y.

N c m t tôi t nhiên a ra trên khuôn m t giá nh. Tôi c m nh n th y r ng, đây là l n chia tay cu i cùng c a hai ch em chúng tôi v i m , c a riêng tôi v i vùng đ t thân quen trên quê h ng đ y lao nh c bu n phi n, mà t b y lâu nay, mái gia đình hi n hòa bé nh c a chúng tôi b ng nhiên ph i chia lìa xa cách v i l n ra đi không th y ngày tr l i c a cha tôi, m t sĩ quan mà h b o hàng ngũ c a Ng y quân Ng y quy n, cha ph i lên đ ng trình đi n đi t p chung c i t o. Còn l i m t mình m v i hai đ a con nh d i, m x a kia là m t ti u th trâm anh đài các, bây gi cha đã v ng nhà, bên tay m là hai ch em chúng tôi ch a bi t làm b t c công vi c gì đ có th giúp m lo m u sinh cho cu c s ng. Nh t là sau khi m con chúng tôi b b o quy n m i vào, nh n tâm xua đ u i chúng tôi ph i mau ra kh i n i đang trú ng trong khu c xá sĩ quan đ đ t đ u nhau v m t vùng kinh t m i xa xôi h o lánh, đ r i chúng tôi không bi t ph i xoay x th nào v i nh ng bàn tay nh bé g y y u đ có th tìm k sinh nhai.

Vùng đ t c n c i hoang d i y c a quê h ng b ng nhiên tr nên xa l và l nh nh t khác th ng. T nhiên m t gia đình bé nh đ y t thi u th n và r t t i nghi p c a m con chúng tôi tr n nên nh ng ng i hoàn toàn xa l , gi ng nh chúng tôi đ n n i đây t m t n c nào khác, ch không ph i là nh ng ng i con dòng cháu gi ng c a n c Vi t Nam.

Đó là nh ng ngày tháng t i c c vô nghĩa nh t c a m con chúng tôi gi a m t vùng đ t khô c n s i đá, ngày đêm lang thang l i th i ki m s ng nh nh ng k l u đày, mà chúng tôi, dù c g ng đ n đ u cũng không th nào thích ng đ c v i n ng r y c n c i h t hiu n núi r ng. V y mà s đau kh t t cùng cũng v n ch a ch u buông tha cho chúng tôi, đ n m t bu i tr a, ngay gi a thiên thanh b ch nh t, hai ch em tôi t r y vắc c i v nhà, ch ng ki n bi k ch m tôi b tên xã đ i công an tìm đ n c ng b c.

H n m i r làm nh c m tôi và nh đ bù l i h n ban phát cho chúng tôi m t s th c ph m ph tr i cùng v i nhi u u tiên d d i, m tôi ch ng nh ng không b b t bu c ph i tham gia công tác lao đ ng t p th khác, mà còn đ c t do đi l i buôn bán i các th xã quanh vùng. Chính nh có s u tiên đ c bi t này mà ch ng bao lâu sau, m đã tìm cách móc n i và chu n b cho hai ch em tôi đ c đi v t biên.

Ánh Mặt Trời Buồn Của Biển Đông Dãy Sóng (01)

Tác Giả: Trần Thu Nga

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 22:51

Hôm nay tôi đứng ở phía sau, chỉ cần ghé nhìn đó đây chúng tôi đứng nơi đang buông neo của một chiếc tàu máy lớn hơn với khá đông người có mặt lên nhô trên tàu trôi nổi. Ngay sau đó, cuộc hành trình Biển Đông bắt đầu. Con tàu vượt biển này với cái nhìn đầu tiên của hai chị em tôi lúc đó, không phải là một chiếc tàu nhỏ bé, mà là một con tàu đánh cá có dáng vẻ khá lớn và đồ sộ.

Con tàu nhấp nhô theo những con sóng nhấp nhô như mũi ra khơi. Trần một ngày đầu tiên, con tàu của chúng tôi bình yên như một chiếc thuyền trôi nhẹ nhàng về phía nam xa tít, đứng trên trời hôm sau thì phía mặt biển đang rực rỡ ánh nắng chói chang giữa biển và trời, bỗng nhiên mây xám và những vũ lan ra làm không gian tối tăm như đêm, báo hiệu một cơn bão sắp sập đổ không bao lâu. Những cơn gió mạnh thổi từ biển là một biển bao la đen ngòm và cơn mưa như chút nước bắt đầu đổ xuống với tiếng ồn ào của sóng vỗ mạnh mẽ, trong khi những con sóng dồn dập vào bờ con tàu một cách vô tình không thể ngờ tới. Hai chị em chúng tôi mặc dù vô cùng sợ hãi, nhưng không thể rời tay nhau trên thuyền an và thềm của nguy hiểm trên cao như là một cơn bão khi còn ở nhà, cho nên nhìn với mà không đứng yên nào, nghĩa là chúng tôi không bị quá kinh hoàng hoặc ói mửa hoặc tháo ra thì một màu xanh mặt vàng giữa những người đang hành động như một vệt sáng chung quanh trên sàn tàu. Tiếng ồn ào của sóng có khi hùng vĩ có khi nâng lên thân tàu lên, đó đây phía mũi ghé nhìn lên cao, cách mặt nước biển đen ngòm của mặt trời chiếu sáng, rồi ngay sau đó, con tàu lại bị những cơn sóng dồn sâu xuống giữa hai vách nước đen ngòm như trong hai bức tường kính hoàng đen đứng đó.

Cơn giông bão gió mạnh và tít tít kéo dài quay cuồng cho đến khi chi u thì không thể nhìn thấy một bóng dáng nào nữa. Tiếng ồn ào của chân trời còn ánh lên le lói một vài tia sáng chiếu xuống của ánh tà dương. Biển lặng sóng êm sau một cơn bão dữ dội như một cơn bão, khi nhìn cho toàn bộ con tàu chìm trong biển chúng tôi lúc này cũng khác gì một con thú hoang dã cũng như một người qua mặt của biển như một sinh vật. Trên sàn tàu là những thân người nằm la liệt bên nhau với tóc tai quần áo ướt đẫm vì trôi qua những đợt sóng dồn dập của ra thì một màu vàng, không còn chút gì trong bao.

Chị em chúng tôi không hề biết ói mửa như họ hay như những người có mặt trên tàu. Có thể, như sự của nguy hiểm, cũng với hai chị em chúng tôi mang dòng máu di truyền đi biển của cha, và là một sĩ quan Hải Quân ưu tú, cho nên, dù sóng biển có vô tình vào bờ đâu, chúng tôi vẫn giữ được thần nhiên vô cùng. Tự nhiên chị em chúng tôi liên tưởng đến những người cha thân yêu giờ đây đang ngấm đẫm nước cay nơi chốn khổ sai lao tù, có thể những người cha đó cũng một phần nào đó thăm nuôi để thông báo kịp, để cho cha biết rằng con ngoan hiền mà những người rớt yêu thương hiện giờ đang lên đênh trên mặt con thuyền như giữa những cơn bão trên thuyền mệnh mông vô định, đây là một phần của gian nguy. Bất giác, chúng tôi cảm thấy một sự thay đổi và biết rằng cha mặt cách lòng, thay vì chúng tôi cảm xin sự bình yên cho mình, thì tôi cảm thấy như cha tôi gìn giữ để sự bình an cho mình như một người rớt yêu thương.

Buổi chiều xuống tàu tôi với những tia nắng quái rọi đổu ra trên mặt biển dờng nhò nhò ng rọi quố t nan rúc rỏ khỏng lỏ, những rọi ánh sáng trỏi ra chỏm chỏm rỏn rỏng trên mặt nước dỏi dỏng gỏn sóng. Và cho đỏn giây phút này, sau khi tỏt cỏ mỏi ngỏỏi có mặt trên tàu đã đỏnh lỏi đỏc thỏn trỏi, mỏi kỏp nhìn rỏ những thiỏt hỏi nỏng nỏ mà con tàu cỏa chúng tôi đã gỏnh chỏu sau trỏn cuỏng phong giỏng bão. Máy tàu giỏ đây đã hỏng, không thỏ nỏ máy lỏi đỏc nỏa. Trên sàn tàu là ngỏn ngang những gỏi hành trang hỏn tỏp tỏt sỏng, những túi đỏng thỏc ỏn khỏ dùng cho cỏ tàu và những thùng can nỏa đỏng đỏu máy, nỏc ngỏt đỏu ng cho suỏt cuỏc hành trỏnh đã bỏ sóng lỏn đỏnh vỏng xuỏng mỏt biỏn tỏ lúc nào, chỏ cỏn lỏi mỏt hai thùng đỏ trỏ, chỏc chỏn sỏ không thỏ cung ỏng đỏ cho nhiỏu ngỏỏi trong những ngày sỏp tỏi, và bỏt đỏu tỏ bỏy giỏ, con tàu bé nhỏ cỏa chúng tôi trỏ nên vô đỏnh vì chiỏc máy tàu đã bỏ sóng bão đỏnh phá gỏy chân vỏt mỏt rỏi.

Trong bao la cỏa đỏi dỏng xa vỏng giỏa màu hoàng hỏn rỏc nỏng, chúng tôi ngỏi co ro bên nhau nhìn mỏng lung những vỏt nỏng cuỏi ngày vỏi mỏt mỏi bỏn lỏng vỏ những hiỏm nguy đỏng rỏnh rỏp qua tỏng giây phút ghỏ gỏm, mà chỏ biỏt phỏ thỏc mỏi sỏ cho may rỏi, lo lỏng cho chính sỏ phỏn cỏa mình và cỏa bao nhiỏu con ngỏỏi đỏng có mặt trên con tàu mong manh bé nhỏ mỏi khi bóng đỏm ỏp xuỏng trên khỏp vỏng biỏn vỏng, cho đỏn khi tôi mỏt mỏi thiỏp đỏ trong giỏc ngỏ vủi, trong làn gió thỏi vi vu cỏa biỏn...

Tôi hỏt hoỏng choàng thỏc đỏy giỏa những tiỏng kêu gỏo la khỏc bỏt chỏt vô cùng huyỏn nỏo. Trong bóng đỏm mỏ mỏ, tôi chỏ có thỏ hé mỏt nhìn thỏy lỏ nhỏ những bóng ngỏỏi man rỏ và đỏ sỏ khác thỏỏng không biỏt tỏ đỏu xuỏt hiỏn, cùng vỏi tiỏng chân ngỏỏi nỏn thỏnh thỏch trên mỏt sỏn gỏ con tàu, rỏi những ỏm thanh giỏng co bủng vỏ quyỏt liỏt cùng vỏi những tiỏng rỏ, tiỏng rỏn la gỏo thỏt vang lỏn tỏng chỏp trong đỏm nghe đỏn rỏn ngỏỏi.

Tôi tỏ hỏi mình không biỏt do đỏu, trong cỏn bỏn lỏn xô bỏ đỏ, trỏn cỏ thân ngỏỏi cỏa tôi trong mỏu quỏn ỏo tỏi sỏm và nhỏu nát nhỏ mỏt nỏm giỏ rách bỏ hỏt nỏm gỏn lỏn trong mỏt cái khe rỏnh nhỏ ngay nỏi phỏa mũi tàu trong đỏm tỏi, chỏ thỏy tôi nhỏ mỏt đỏng vỏi rách đỏc quỏng nỏm vào chỏ không ai có thỏ ngỏ này. Những chính nhỏ sỏ kỏ lỏ đỏ mà tôi đã thoỏt khỏi đỏc sỏ lỏng sỏc man rỏ cỏa bỏn cỏp biỏn hung hỏng, chúng lỏc lỏi không chỏa mỏt gang tỏc nào trên tàu, kỏ cỏ những nỏi chỏn kín đỏo ỏ đỏi hỏm tỏu, những chỏ tôi nỏm thì chúng lỏi không hỏ đỏ ý. Và phỏp lỏ này đã giúp tôi thoỏt khỏi nhanh vủt đỏ man tàn bỏo cỏa những tên cỏp biỏn không cỏn tánh ngỏỏi.

Đỏn tỏ mỏ sáng ngày hỏm sau, toàn cỏnh cỏa con tàu bày ra mỏt thỏc trỏng mà có lỏ, suỏt cuỏc đỏi, tôi sỏ không thỏ nào quên đỏc hình ỏnh tỏi khỏn khỏ cỏa những ngỏỏi đỏn bà con

Ánh Mặt Trời Buồn Của Bé Đông Dậy Sóng (01)

Tác Giả: Trần Thu Nga

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 22:51

Gái không may đã bị bọn cướp thay nhau liên tiếp làm nhóc trong đêm vui nhóc ng tiếng la khóc đau đớn ghê rợn. Trong số bọn nhân bọn bọn họ làm nhóc, có hai cô gái nhóc cũng bị ng trợn tuồi tôi. Một trong hai cô đã trút linh hồn cùng với hai ngườii đàn ông khác vì đã chng c quy t lĩt với bọn cướp biển, nên chúng thng tay h sát h t s c dã man mà cho đ n bây giờ, tôi cũng không có can đ m mô t i. Tôi ch bi t nh m nghi n đôi m t i đ tránh không ph i nhìn vào nhng cái xác n m ch t ph i tr n thân th đ m máu phò bày d i b u tr i đã b t đ u sáng h n.

Năm sáu ngày đêm sau, khi nhng ngườii trên tàu đã t đng b o nhau râm ran đ c kinh c u nguy n th y táng cho nhng xác ngườii b t h nh, th m y thân xác i nh giá c ng đ kia vào lòng biển c , chi c t u nh bé c a chúng tôi v n ti p t c b th trôi, m c tình phiêu d t trong m t vùng biển hoàn toàn mang m t màu hoang vng, su t ngày đêm chúng tôi không nhìn th y m t bóng chi c phi c hay b t k m t chi c t u buôn th p thoáng ch y qua vùng biển này gi ng nh m y ngày tr c đó. H u h t nhng ngườii còn i trên thuy n mng manh trôi n i gi a vùng biển kh i mệnh mông đ đã ki t i c hoàn toàn vì đói thì ít, nhng vì khát n c thì nhi u. Sang đ n ngày th sáu thì có thêm m t anh thanh niên b nóng s t cùng với m t em bé th khác r nhau trút h i th qua đ i, vì trên tàu không còn m t gi t n c u ng.

Riêng hai ch em chúng tôi, nh m t s may m n r t tình c , khi đ a em trai c a tôi, vào gi a tr a nng cháy ban ngày, đã ph i đ m mình xu ng trong làn n c biển cho đ khát n c thì b t ng , nó phát hi n ra m t ngu n n c thiên nhiên vô t n, v a b d ng thay cho s thi u th c ăn không có đ c m t tu n i trôi qua, v a khng ch đ c c n khát n c kinh hoàng mà c t u chúng tôi đang ph i ch u đng kh s đ n cùng c c. T t c m i ngườii b thi u n c u ng đ n n i trong t ng c n đng thi p mê t nh, chúng tôi ch có m t m c duy nh t là mong có đ c m t ly n c i nh đ r i ch dùng m t cái đ u tắm nhúng vào ly n c đó mà nh m nhấp t ng gi t n c quý báu nh xu ng t cái đ u tắm bé nh kia. Chúng tôi khát n c đ n n i hai hàm răng đ u b dính l i nh có m t ch t keo dán l i, không th nào há mi ng ra đ c cho đ n khi ngu n th c ph m quý giá kia đ c c t u hè nhau nhanh chóng tham d .

Đó là vô số nhng con hào nh bé bị ng ngón tay, chúng bám đ y đ y bên d i i n ghe t lúc nào, đ cho chúng tôi t t c thay phiên nhau c o l y chúng, r i nhanh chóng r n vào mi ng nhai nát v và hít l y tinh ch t ng t i m c a nhng con hào c u tinh này. Nh v y mà t t c chúng tôi có th nhanh chóng h i ph c l i đ c ph n nào s c kho đang đ n đ n b suy ki t mà ch c n kéo dài thêm m t hai ngày n a th ch c ch n ph i th y táng thêm m t s ngườii ch t vì ki t i c, vì quá đói, quá khát. Trong nhng giây phút th p t nh t sinh này, có vài ngườii trên tàu ch p tay l i c u xin đ mong sao g p l i b n c p biển đ ít nh t, cũng đ c chúng ban phát cho ít i ng th c hay vài lon n c u ng h u c u v t l y cu c s ng còn, dù cho có b chúng tác oai tác h a thêm nhi u s hành h hay c p bóc tàn kh c đi n a thì cũng s n sàng ch p nh n nh th ng. N i ám nh tri n miên quay qu t c a t t c nhng ngườii còn s ng trên con t u bé nh mong manh c a chúng tôi là đ c u ng t ng ng m n c mát ng t.

Ánh Mặt Trời Buồn Của Bà Nội Đông Dịu Sóng (01)

Tác Giả: Trần Thu Nga

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 22:51

Vào một đêm tối tăm âm u thối tằm, trên mặt đất đen ngòm êm sóng, từ một góc trời xa xa, bỗng hiện ra một vùng ánh sáng lấp loè rực rỡ chiếu sáng cả một góc trời. Vùng ánh sáng chan hòa không hề di chuyển này càng lúc càng tiến gần thêm với tầm nhìn của tất cả chúng tôi. Nhưng con tàu biển liếc qua chúng tôi thì hoàn toàn không dừng lại khi nhìn thấy một bóng người, nên đành ngấm ngầm trôi, phó mặc cho nó đi đâu thì đi, cho đến lúc chúng tôi đã đi đến một khu vực phát ra ánh đèn thì nhận ra đó là một cái dàn khoan khổng lồ. Nhưng không thay! con tàu như cả chúng tôi vì không thể đi được cho nên nó lại đi đến một nơi khác con sóng như đã đẩy, đánh dạt ra xa thêm.

Cuối cùng, mọi người có trách nhiệm trên tàu bèn đánh liều đưa ra một ý kiến là cả hai thanh niên còn sống sót, hãy xung phong ôm một cái can đựng dầu đã tràn, cả người lái và người phía có ánh đèn kia để họ tìm cách báo nguy với những người lái dàn khoan biết được sẽ có một con tàu đang bị đắm nạn cả chúng tôi, với điều kiện nếu bị nạn là những người tình nguyện này sẽ được thưởng riêng một nửa số tiền, để họ yên lòng xong rồi mới thì hành nhiệm vụ. Nhưng khi người lái gia đình xem có ai còn sống sót hãy dành lợi cho hai thanh niên tình nguyện này thì không ai nói còn sống sót. Thế là hai thanh niên đành nhận ôm hai can dầu tràn bị rơi xa con tàu. Mãi cho đến sáng ngày hôm sau, con tàu như cả chúng tôi tuy đã đi khá xa dàn khoan, nhưng vẫn còn có thể nhìn thấy được dàn khoan dù vẫn thấp thoáng trong tầm mắt người lái chân trời. Nhưng hai thanh niên tình nguyện kia thì đã một tiếng tăm, không thấy họ quay trở về. Cả tàu đưa cho riêng hai thanh niên này đã bị sóng như đi biệt tăm, không xác trong lòng biển cả một nơi.

Bình minh ngày thối tằm trên mặt biển đen ngòm. Dàn khoan kia đã không còn xuất hiện trong tầm mắt chúng tôi nữa, vì tàu đã trôi đi một nơi chốn nào đó khá xa trong lúc cả con tàu và mọi người bàng hoàng báo tin cho nhau biết có thêm một người chết nữa trước hết là người lái cuối cùng. Có lẽ vì bà đã biết số phận hoàn toàn sau thối tằm của bà nên đã sẵn lòng hành động tàn bạo một hôm trước. Một buổi tối thối tằm vô cùng đen sẫm đi ra, xác của bà được gói lại rồi thả xuống lòng biển đen vô tình. Tôi thấy thấy cái xác của bà trong tay người lái thì lên bờ rồi và bắt đầu trôi theo con tàu cả chúng tôi cho đến khi biển mất... y như cái xác của anh thanh niên bị sóng tạt qua đi, "nó" dường như còn cứ trôi theo con tàu, nhưng lại bị ném xuống biển không ngấm một lên trời.

Qua đến sáng ngày thối tằm, trong lúc tâm trạng của đoàn tàu hoàn toàn tuyệt vọng, thì bỗng nhiên có người lái hô hoán lên có một chiếc thuyền đen như đang từ hiện ra càng lúc càng rõ người lái chân trời xa tít, cho đến khi tôi có thể nhìn thấy rõ ràng đó là một con tàu sập to lớn và đen xì, chỉ không sống sót sót sáng sót sót một người lái như những chiếc tàu du lịch mà chúng tôi đã có dịp chạm mặt vào một ngày đầu tiên bắt đầu trên mặt biển. Mãi cho đến khi con tàu sập đổ sát chiếc ghế bé như cả chúng tôi, mọi người nhận ra đó là chiếc tàu của họ khá lớn.

Ánh Mặt Trời Buồn Của Bà Bị Đông Dậy Sóng (01)

Tác Giả: Trần Thu Nga

Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 22:51

Đi u ng c nhiên h n c là trên chi c t u đó, chúng tôi trông thấy khuôn mặt quen thuộc của mặt trong hai thanh niên đã t nguy n b i đi trong đêm hôm tr c. Nhưng còn mặt ng i thì đã b b t vô âm tín. Chúng tôi ch còn bi t b o nhau đ c kinh c u h n cho ng i thanh niên kém may m n kia.

Th là t t c nh ng thuy n nhân s ng sót đã đ c chi c t u d u c a dần khoan kia đ n c u v t và đ c sẵn sóc đ y đ th c ph m và thu c men, nh s thông báo c a anh thanh niên can đ m và may m n kia. Chúng tôi đ c chi c t u d u c u tình đó đ n c u v t lên không sót m t ng i. Đi u m a mai là sau khi chúng tôi đã lên h t chi c t u s t l n. Nhưng nhân viên c u n còn c n th n l c l i kh p hang học c a chi c ghe bé nh , lúc đó m i phát hi n còn r t nhi u h p s a đ c không bi t c a ai đó đã c t gi u, nhưng nh t đ nh không l y ra đ thêm s c cho hai thanh niên tr c khi h b i đi đ xin c p c u. Đ n đêm hôm đó, t t c chúng tôi đ c chuy n giao t m trú trên đ o t n n có tên là đ o Pulua Bidong thu c qu c gia Mã Lai Á.

C t u chúng tôi đ c đông đ o đ ng bào thuy n nhân Việt Nam đã đ n đây t tr c dàn hàng ch t c ng chung quanh khu c u tàu Jetty đón ti p ni m n , h ng đ n cho làm th t c nh p tr i ngay t c thì.

Riêng hai ch em tôi thu c di n không có cha m ho c ng i b o h cho nên đ c m t gia đình đ ng bào nhanh chóng đ ng ra b o b c, h ng đ n đ a v m t căn l u khá t m t t và kín đáo m áp, là n i t m trú t đây c a hai ch em chúng tôi, cùng v i m t n i c m nóng h i đã đ c n u s n t lúc nào. Bên c nh n i c m nóng quý báu h n vàng đó, hai ch em chúng tôi còn nh n đ c t gia đình ông bà ân nhân đem đ n t n ch cho nào mừng m n, qu n áo, chăn g i và m y chai n c m m nhãn hi u Nam D ng cùng khá nhi u th c ăn khô đóng h p. Ch có hai ch em, chúng tôi đã v i v ã ng i xu ng nghi n ng u ăn s ch h t m t n i c m nóng h i khá l n ch v i m t h p đ u, m t h p th t gà khui ra r i đ m chung v i n c m m, sau đó, hai ch em khoan khoái thi p vào m t gi c ng dài không bi t trong bao lâu, cho đ n khi th c đ y, v i nh ng âm thanh sinh ho t huyền ảo c a r t đông các gia đình t n n c ng i nh ng căn l u cây t l p sát xung quanh.

B ng hai ch em chúng tôi vô cùng h t ho ng khi phát hi n ra hai ng chân c a mình b ng ch c n to ra nh ng i m c b nh phù th ng. Chúng tôi ho ng s quá, đ a em trai tôi v i khóc r ng lên nh m t l i báo đ ng v i m i ng i r ng chúng tôi v a th c đ y. M i ng i khi nghe ti ng c a em trai tôi khóc, v i h e nhau nh n nháo ch y đ n ân c n thăm h i ni m n hai ch em chúng tôi, đ n khi h nh n ra lý do s s t khi n em trai tôi ph i khóc thì bà con m i an i v v , gi i thích cho chúng tôi hi u r ng có r t nhi u ng i t ng t , vì b nh n đói lâu ngày, khi đ c ăn no quá thì ph n ng t nhiên c a c th x y ra nh v y, ch không có gì nguy hi m h t. M c dù nh v y, sau đó, ch em chúng tôi cũng đ c các anh ch l n đ n lên b nh xá khai

Ảnh Mọt Bùn Cỏ a Bùn Đông Duyệt Sóng (01)

Tác Giả: Trn Thu Nga
Thứ Hai, 06 Tháng 4 Năm 2009 22:51

bnh đm lly thu c u ng phòng ng a các bnh d ch t và các ch ng bnh khác.

Thi gian sinh ho t trên đ o th t an lành, th t vui và đ y m áp tình ng i i Bidong th m thoát trôi nhanh. Tôi theo g ng m y ch l n h n t nguy n làm vi c trong ban xã h i đ chuyên lo l ng ph c v cho nh ng đ ng bào c a mình m i đ n, em trai tôi hăng hái giúp vi c trong ban v sinh c a tr i cho đ n khi r i tr i. Ch a đ y m t năm sau chúng tôi đ c Cao y g i lên thông báo đã có gi y t b o lãnh c a ng i chú ru t là em c a ba t California g i qua cho ch em chúng tôi đ c đ nh c t i M .

Ngày r i đ o lên đ ng đi đ nh c cũng là m t ngày v n v ng bao nhiêu k ni m êm đ m v i nh ng tâm tình quy n luy n, ng m ngùi tr c thâm tình đùm b c chí thi t c a nh ng gia đình đ ng bào thân th ng, c a nh ng ng i b n đ ng l a c a nh ng t m lòng t thi n bác ái trong Cao y đ y bao dung.

Gi đây, trên vùng đ t h a t do r ng m này, ch em chúng tôi đã nghi m nhiên tr thành nh ng công dân th c th và thành đ t c a qu c gia Hoa K đ y tinh th n dân ch t do nhân ái. Chúng tôi gi đã không l n, đã tr ng thành, đã chu toàn c ng v c a nh ng ng i con hi u h nh, đã đ a đ c cha m sang đoàn t t lâu đ ph ng đ ng, đ đ p đ n l i cho cha m chúng tôi vì nh ng hy sinh vô b b n c a m , vì nh ng oan khu t vô biên c a m t sĩ quan th t th nh cha. Chúng tôi đã nguy n th r ng không bao gi b qua b t c c h i nào đ góp công s c đ n đ p l i ph n nào n sâu c a Hi p Ch ng Qu c Hoa K nhân đ o, c a nh ng t m lòng đ ng h ng đ y v tha nhân ái đã h t lòng bao b c, an i, nâng đ tinh th n ch em chúng tôi n i s l quê ng i vào nh ng ngày đ u chân t chân ráo, khi mà t ng ngày t ng đêm chúng tôi đã s t sùi khóc h t n c m t vì th ng nh quê cũ v i nh ng hình nh k ni m u th , V i lòng xót xa th ng nh m cha đang còn kh n kh nh c nh n quê nhà.

Đ k t lu n h i c v t bi n Đông này, tôi xin đ c m t l n n a, c m t th ng đ toàn năng, c m t đ t n c và dân t c Hoa K , c m t nh ng t m lòng đ y p bao dung nhân ái c a nh ng cô bác, anh ch đã dang r ng vòng tay m áp thân tình ra đ nâng đ và b o b c cho hai ch em chúng tôi trong nh ng ngày tháng đ u tiên l u l c.